

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XXIV. De iudicio & pœnis peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

do morieris, nescis etiam, quid te post mortem sequetur.

Dum tempus habes, congrega tibi divitias immortales.

Præter salutem tuam nihil cogites; solum quæ Dei sunt, cures.

Fac tibi amicos venerandos Dei Sanctos, & eorum actus imitando, ut, cum defeceris in hac vita, illi te recipiant in æterna tabernacula.

9. Serva te tanquam peregrinum, & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis.

Serva cor liberum, & ad Deum sursum erectum, quia non habes hic manentem civitatem.

Illuc preces, & gemitus quotidianos cum lachrymis dirige; ut spiritus tuus mereatur ad Dominum post mortem feliciter transire. Amen.

CAPUT XXIV.

De iudicio & pœnis peccatorum.

I. In omnibus rebus respice finem, & qualiter ante districtum stabis Iudicem, cui nihil est occultum:

qui muneribus non placatur, nec excusationes recipit; sed quod iustum est, iudicabit.

O miserrime, & insipiens peccator, quid respondebis Deo, omnia mala tua scienti, qui interdum meos vultum hominis irati?

Ut quid non praevides in die iudicii, quando nemo poterit per alium excusari vel defendi; sed unusquisque sufficiens onus erit sibi ipsi?

Nunc labor tuus est fructuosus, fletus acceptabilis: gemitus exaudibilis, dolor satisfactorius, & purgativus.

2. Habet magnum & salubre purgatorium patiens homo, qui suscipiens injurias, plus dolet de alterius malitia, quam de sua injuria: qui pro contrariantibus sibi libenter orat; & ex corde culpas indulget, qui veniam ab aliis petere non retardat: qui facilius miseretur, quam irascitur: qui sibi ipsi violentiam frequentem facit, & carnem omnino spiritui subjugare conatur. Melius

Melius est modo purgare peccata,
& vitia refecare, quam in futuro.

Vere nosipfos decipimus per in-
ordinatum amorem, quem ad carnem
habemus.

3. Quid aliud ignis ille devorabit,
nisi peccata tua.

Quanto amplius tibiipfi nunc par-
cis, & carnem sequeris: tanto diu-
tius postea lues, & majorem mate-
riam comburendi reservas.

In quibus homo peccavit, in illis
gravius punietur. Ibi acediosi arden-
tibus stimulis pungentur: & gulosi
ingenti siti, ac fame cruciabuntur.

Ibi luxuriosi, & voluptatum ama-
tores ardenti pice, & foetido sulphu-
re perfundentur: & sicut furiosi ca-
nes præ dolore invidiosi ululabunt.

4. Nullum vitium erit, quod suum
proprium cruciatum non habeat.

Ibi superbi omni confusione reple-
buntur, & avari miserrima egestate
arctabuntur.

Ibi

Ibi erit una hora gravior in poenquam hic centum anni in gravissima poenitentia.

Ibi nulla requies est, nulla consolatio damnatis: hic tamen interdum cessatur a laboribus, atque amicorum fruitur solatiis.

Esto modo sollicitus, & dolens pro peccatis tuis: ut in die iudicii securus sis cum beatis.

Tunc enim *justi stabunt in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, & depresserunt.*

Tunc stabit ad iudicandum, qui modo se subjicit humiliter iudicio hominum.

Tunc magnam fiduciam habebit pauper & humilis, & pavebit undique superbus.

5. Tunc videbitur sapiens in hoc mundo fuisse, qui pro Christo didicit stultus, & despectus esse.

Tunc placebit omnis tribulatio patienter perpessa, & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Tunc

Tunc gaudebit omnis devotus, &
mœerebit omnis irreligiosus.

Tunc plus exultabit caro afflicta,
quam si in deliciis fuisset semper nu-
trita.

Tunc splendet habitus vilis, &
obtenebrescet vestis subtilis.

Tunc plus laudabitur pauperculum
domicilium, quam deauratum pa-
latium.

Tunc juvabit plus constans patien-
tia, quam omnis mundi potentia.

Tunc amplius exaltabitur simplex
obedientia, quam omnis secularis
astutia.

6. Tunc plus lætificabit pura, &
bona conscientia, quam docta Phi-
losophia.

Tunc plus ponderabit contemptus
divitiarum, quam totus thesaurus
terrigenarum.

Tunc magis consolaberis super de-
vota oratione, quam super delicata
comestione.

Tunc gaudebis potius de servato
E filen-

filentio, quam de longa fabulatione.

Tunc plus valebunt sancta opera quam multa pulcherrima verba.

Tunc plus placebit stricta vita, ardua poenitentia, quam omnis lectatio terrena.

Disce te nunc in modico pati, tunc a gravioribus valeas liberari.

Hic primo proba, quid possis suste-

Si nunc tam parum vales sustinere, quomodo æterna poteris sustinere tormenta?

Si modo modica passio tam impatientem efficit, quid gehenna tu faciet?

Ecce, vere non potes duo gaudere habere, delectari hic in mundo, postea regnare cum Christo.

7. Si usque in hodiernam diem semper in honoribus, & voluptatibus vixisses: quid totum tibi profueret, si jam mori in instanti contingeret?

Omni

Omnia ergo vanitas, præter amare Deum, & illi soli servire.

Qui enim Deum ex toto corde amat; nec mortem, nec supplicium, nec judicium, nec infernum metuit: quia perfectus amor securum ad Deum accessum facit.

Quem autem adhuc peccare delectat, non mirum, si mortem & judicium timeat.

Bonum tamen est, ut si necdum amor a malo te revocat, saltem timor gehennalis coerceat.

Qui vero timorem Dei postponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citius incurret.

CAPUT XXV.

De ferventi emendatione totius vitæ nostræ.

I. **E**sto vigilans, & diligens in Dei servitio; & cogita frequenter: *Ad quid venisti, & cur seculum reliquisti?* Nonne ut Deo viveres, & spiritualis homo fieres.

E 2

Igitur